

Sprawozdanie

z działalności Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa w roku 2000

I Sprawy organizacyjne

Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa działa w oparciu o:

- **Ustawę o Narodowym Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa z dnia 18.04.1985 r.**
- **Program ideowy i kierunki działania SKOZK** przyjęty w 1990 r.
- **Regulamin SKOZK** (Uchwała SKOZK Nr 5/96 z dnia 7 listopada 1996 r.)
- **Zasady finansowania prac w obiektach zabytkowych ze środków NFRZK od 2000 r.** przyjęte przez Prezydium SKOZK (Uchwała Nr 7/99 z dnia 14 grudnia 1999 r.) i zatwierdzone przez Wojewodę Małopolskiego 5 stycznia 2000 r.

1. W roku 2000 Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa odbył dwa posiedzenia plenarne: 22 lutego i 1 października.

Pierwsze posiedzenie odbyło się w klasztorze oo. Franciszkanów. Jak zawsze podczas wiosennych obrad plenarnych dokonano podsumowania i oceny działalności z roku poprzedniego i przyjęto plan odnowy zabytków na rok bieżący.

Uchwały przyjęte 22 lutego:

Uchwała Nr 1/2000 SKOZK w sprawie informacji o wykonaniu planu odnowy zabytków Krakowa w 1999 roku.

Uchwała Nr 2/2000 SKOZK w sprawie planu finansowo-rzeczowego odnowy zabytków Krakowa na 2000 r.

Uchwała Nr 3/2000 SKOZK w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności SKOZK w roku 1999 oraz udzielenia absolutorium Prezydium i komisjom problemowym.

Jesienne obrady plenarne miały inny charakter – było to spotkanie członków SKOZK i zaproszonych gości z Prezydentem RP, Panem Aleksandrem Kwaśniewskim i Panią Jolantą Kwaśniewską w Sali Senatorskiej na Wawelu.

Prezydent wraz z Małżonką oglądali końcowe efekty prac konserwatorskich w Kaplicy Świętokrzyskiej, zobaczyli również nową nawierzchnię dziedzińca wawelskiego. Odsłonięto tablice sponsorów nawierzchni dziedzińca.

Prezydent RP odznaczył wysokimi odznaczeniami państwowymi osoby zasłużone dla odnowy krakowskich zabytków.

Prezydent RP Pan Aleksander Kwaśniewski w swoim wystąpieniu docenił efekty działań Społecznego Komitetu dla zabytków Krakowa i obiecał dalszą pomoc ze strony Kancelarii Prezydenta RP.

2. Zgodnie z Regulaminem SKOZK bieżącą działalność Komitetu prowadziło Prezydium, odbywając 5 posiedzeń roboczych: 25 stycznia, 16 maja, 27 czerwca, 17 października i 14 grudnia.

Podczas posiedzeń Prezydium SKOZK przyjęto następujące uchwały:

25 stycznia 2000 r.

Uchwała Nr 1/2000 w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji z Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa ze zwrotnej na bezzwrotną.

Uchwała Nr 2/2000 w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji z Narodowego Funduszu Zabytków Krakowa.

Uchwała Nr 3/2000 w sprawie wytypowania kandydatury do tytułu Mecenasa Kultury Krakowa w roku 1999.

27 czerwca 2000 r.

Uchwała Nr 4/2000 w sprawie dofinansowania prac remontowo-konserwatorskich w obiekcie Akademii Muzycznej przy ul. św. Tomasza 43 i w opactwie oo. Benedyktynów w Tyńcu.

Uchwała Nr 5/2000 w sprawie nadania medalu „Za zasługi przy odnowie zabytków Krakowa” dla osób zasłużonych w działalności na rzecz odnowy i ochrony zabytków Krakowa.

17 października 2000 r.

Uchwała Nr 6/2000 w sprawie zmian w planie rzeczowo-finansowym odnowy zabytków Krakowa na 2000 r. wraz z podziałem rezerwy.

Uchwała Nr 7/2000 w sprawie zmiany kwalifikacji dotacji z NFRZK ze zwrotnej na bezzwrotną.

14 grudnia 2000 r.

Uchwała Nr 8/2000 w sprawie spłaty środków finansowych z NFRZK wydatkowanych na remont budynku przy ul. Floriańskiej 53.

Uchwała Nr 9/2000 w sprawie uruchomienia środków NRRZK.

Uchwała Nr 10/2000 w sprawie zmian w planie rzeczowo-finansowym zabytków Krakowa na 2000 r.

3. Aktualny stan osobowy Komitetu wynosi 109 członków.

W maju 2000 r. zmarł red. Franciszek Blajda, a w czerwcu ks. prof. Józef Tischner.

II Działalność programowa i kontrolna

Plan rzeczowo-finansowy odnowy zabytków Krakowa na 2000 r. został przyjęty na posiedzeniu plenarnym SKOZK w dniu 22 lutego. Prace nad projektem planu trwały przez kilka miesięcy. Powołany przez Przewodniczącego Społecznego Komitetu Zespół do opracowania wstępnego projektu planu rozpatrzył 171 wniosków na kwotę 93 133 356 zł. Ostatecznie do planu zakwalifikowano 111 zadań na kwotę 40 128 000 zł, w tym 8 dotacji zwrotnych na kwotę 785 000 zł.

Projekt ten został zaopiniowany przez komisje problemowe SKOZK, po czym po przyjęciu przez Prezydium SKOZK został przedstawiony pod ocenę członkom Społecznego Komitetu i znalazł pełną akceptację.

Konsekwentnie stosowano zasadę kontynuacji prac i uzyskiwania efektów rzeczowych nad nowo rozpoczynanymi pracami, mając na uwadze jubileusz roku 2000, 1000-lecie biskupstwa krakowskiego oraz 600-lecia Odnowienia Akademii Krakowskiej.

W hierarchii zadań naczelne miejsce zajmuje Wawel z zamkiem królewskim i katedrą, następnie historyczne centrum Krakowa z zespołem ulicy Kanoniczej, Bazyliką Mariacką, Sukiennicami, dalej Kazimierz jako obszar przenikania się dwóch kultur: chrześcijańskiej i żydowskiej, najcenniejsze obiekty Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz kościoły i zespoły klasztorne o najwyższych wartościach historycznych. Pomocą finansową objęto również pojedyncze zespoły na obrzeżach miasta oraz obiekty, których rewaloryzacji podjęli się właściciele prywatni pragnący ratować, często niezwykle cenne elementy wystroju wnętrza, kamieniarki, zabytkowe stropy, sgraffitowe dekoracje.

Plan Narodowego Funduszu korygowany był 3-krotnie w ciągu 2000 roku, i tak:

- w czerwcu zwiększono o 90 000, z rezerwy Narodowego Funduszu, wysokość środków na prace konserwatorskie w nawie kościoła oo. Benedyktynów w Tyńcu.

Z rezerwy NFRZK, kwotę 300 000 zł przeznaczono na konserwację elewacji budynku Akademii Muzycznej przy ul. św. Tomasza 43.

- w październiku 2000 r. Prezydium przyjęło informację Zarządu Rewaloryzacji o wykonaniu planu rzeczowo-finansowego za trzy kwartały 2000 r. oraz zaakceptowało wnioski Zarządu o dokonanie zmian w planie z podziałem rezerwy. Zmniejszono limit w 8 obiektach na kwotę 933 000 i zwiększono na kwotę 907 636 zł w 15 obiektach, w których zaawansowanie prac gwarantowało pełne wykorzystanie środków.

- ostatnia korekta planu miała miejsce w grudniu 2000 r. i polegała na zmniejszeniu limitu o kwotę 35 000 zł na zadaniu ul. Bracka 13 i przesunięciu jej na prace zabezpieczające w kościele św. Krzyża.

Realizując regulaminowy obowiązek kontrolowania prac finansowanych z Narodowego Funduszu członkowie komisji uczestniczyli w pracach licznych komisji typowania robót, przeglądu realizacji oraz odbiorów końcowych.

Członkowie Komisji Programowej brali udział w licznych komisjach organizowanych przez ZRZZK, służby konserwatorskie i inwestorów indywidualnych. Dało to możliwość bieżącej kontroli nad przebiegiem procesu inwestycyjnego, możliwość konsultacji i merytorycznych uzasadnień zmian zakresów rzeczowych, o które występowali inwestorzy.

Dla udokumentowania zakresu prowadzonych kontroli przedstawiam wykaz obiektów objętych komisyjnymi przeglądami (w wielu wypadkach wielokrotnie): zespół budowli Wzgórza Wawelskiego z zamkiem królewskim i archika-

tedrą (a w niej głównie kaplicą Świętokrzyską), bazylika Mariacka, kolegiata św. Anny, kościół św. Piotra i Pawła, klasztory: Franciszkanów, Dominikanów, Augustianów z kościołem św. Katarzyny, Franciszkanów Reformatów, Cystersów w Mogile, Benedyktynów w Tyńcu, Kamedułów na Bielanach, Karmelitów na Piasku, Paulinów na Skalce, Muzeum Archidiecezjalne, kościół św. Krzyża, klasztory sióstr: Norbertanek, Klarysek, Karmelitanek bosych, Wizytek i Albertynek, kościół oo. Pijarów, budynek PAU przy ul. Sławkowskiej i św. Marka, Barbakan, Pałac Krzysztofory, Dom Pomocy Społecznej im. Helclów, bożnica Kupa i Synagoga Tempel, Muzeum Szolayskich, Pałac bpa Erazma Ciołka, I LO im. B. Nowodworskiego, obiekty Uniwersytetu Jagiellońskiego, Coll. Maius, Coll. Novum, Coll. Witkowskiego, Coll. Nowodworskiego, obiekty Coll. Medicum przy ul. Kopernika, dom „Pod Pajakiem” przy ul. Karmelickiej, Rydlówka i wiele innych.

Prowadzone w ciągu ubiegłego roku działania przyniosły znaczny postęp w pracach konserwatorskich, do których zaliczyć należy:

- zespół budowli wzgórza wawelskiego – głównym efektem roku 2000 było ukończenie trwałej nawierzchni dziedzińca arkadowego i uzyskanie bardzo dobrego rezultatu zarówno praktycznego, jak i estetycznego. Ponadto wykonano konserwację kamiennych posadzek krążganków I i III kondygnacji. Zaawansowane zostały prace w bezpośrednim otoczeniu zamku, gdzie wykonano konserwację muru oporowego górnego tarasu Ogrodów Królewskich, kontynuowano prace przy stokach północnych, wykonano rekonstrukcję muru oporowego przy Kurzej Stopce, odtworzono nawierzchnię dziedzińca Batorego,

- w Archikatedrze Wawelskiej w Kaplicy Świętokrzyskiej zakończono prace konserwatorskie przy niezwykle cennych XV-wiecznych malowidłach, najdalej wysuniętego na zachód zespołu sztuki ruskiej, wykonano konserwację dwóch ołtarzy oraz nagrobków Kazimierza Jagiellończyka i biskupa Sołtyka, osiągając bardzo dobre efekty konserwatorskie,

- w Bazylice Mariackiej wykonano konserwację wnętrza krucht wejściowych z konserwacją wystroju nagrobków i epitafiów. Wykonano konserwację bram wejściowych zarówno drewnianych jak i metalowych. Rozpoczęto realizację kompleksowego zabezpieczenia więźby dachowej kościoła,

- w otoczeniu kościoła Mariackiego ukończono prace konserwatorskie przy elewacjach kościoła św. Barbary wraz z Ogrojcem, co przyczyniło się do uporządkowania wnętrza Placu Mariackiego. Odnowiono również, z bardzo dobrym efektem, elewację klasztoru oo. Jezuitów od strony Małego Rynku,

- w kościele śś. Piotra i Pawła po ukończeniu prac w prezbiterium przeprowadzono konserwację wnętrza nawy głównej. Powróciła na swoje miejsce po kompleksowej konserwacji barokowa ambona. Rozpoczęto prace konserwatorskie w zagrożonych kaplicach bocznych: Ignacego Loyoli, Michała Archanioła i św. Trójcy, z cennymi dekoracjami sztukatorskimi sklepień. Zakończono pierwszy etap prac przy ołtarzach w obu skrzydłach transeptu, wykonano konserwację epitafium Mieroszewskiego,

– spośród prac w innych cennych zespołach sakralnych należy zauważyć realizację w zespole klasztornym Franciszkanów. Na ukończeniu jest konserwacja pochodzącej z XIV w. Kaplicy Włoskiej nakrytej kolebkowym sklepieniem z lunetami z dekoracją stiukową według projektu Baltazara Fontany. W czasie obecnej konserwacji odsłonięto monochromię na sklepieniu. Wykonano remont konserwatorski ścian wirydarza. W zespole klasztornym Franciszkanów Reformatów wykonano remont „Drogi Krzyżowej”.

– w kompleksie dominikańskim wykonano konserwację wnętrza kopuły Kaplicy Myszkowskich, renowację więźby kopuły Kaplicy MB Różańcowej, zakończono II etap prac przy elewacji pld. z trzynastowiecznym fryzem ceramicznym,

– w kościele oo. Pijarów ukończono prace przy konserwacji wnętrza korpusu i kaplic (iluzoryczna polichromia, ołtarz, dekoracja sztukatorska), co pozwoliło na odzyskanie najświetniejszego w Krakowie, późnobarokowego wnętrza sakralnego,

– w historycznym centrum miasta w obrębie Plant kontynuowano prace w zespole ulicy Kanoniczej, gdzie szczególne znaczenie miało rozpoczęcie kompleksowej konserwacji gotycko-renesansowego pałacu bpa Erazma Ciołka z początku XVI w. (ul. Kanonicza 17), przeznaczonego dla Muzeum Narodowego na ekspozycję średniowiecznej i nowożytnej sztuki krakowskiej. Prace te przyniosły istotne odkrycia m.in. dekoracji malarskich powstałych staraniem bpa Piotra Tomickiego ok. 1530 r.,

– we współpracy z Fundacją św. Włodzimierza Chrzcziciela Rusi Kijowskiej przy ul. Kanoniczej 15 ukończono remont elewacji oficyny.

Znaczącej pomocy udzielono krakowskim wyższym uczelniom. W zespole budowli uniwersyteckich w Collegium Novum ukończono prace konserwatorskie stropu nad aulą (poddano wcześniej kompleksowej konserwacji), wykonano renowację i konserwację kamiennych portali oraz kamiennych schodów i balustrad.

W Collegium Maius przeprowadzono kompleksową konserwację polichromii w „Sali Ogrodowej”, rozpoczęto prace w przyległych pomieszczeniach. Prace te będą kontynuowane w latach następnych. Prowadzono prace konserwatorskie w gotyckich piwnicach uzyskując dodatkowe dla uczelni wnętrza. Wykonano wymianę więźby i I etap wymiany pokrycia dachowego.

Ukończono konserwację elewacji Collegium Kołłątajowskiego, wykonano izolację przeciwwilgociową Collegium Witkowskiego i Collegium Iuridicum.

Udzielono pomocy finansowej innym krakowskim wyższym uczelniom. W fundacji księcia Lubomirskiego, aktualnie siedzibie Akademii Ekonomicznej (ul. Rakowicka 24) wykonano konserwację ryzalitu elewacji gmachu głównego, kontynuowano remont konserwatorski budynków Akademii Pedagogicznej przy ul. Karmelickiej 41, dawnego Pałacu Królewskiego na Łobzowie (obecnie siedzibie Politechniki Krakowskiej), Akademii Sztuk Pięknych przy ul. Basztowej i ul. J. Lea oraz Akademii Rolniczej przy al. Mickiewicza 21.

W zespole XIX-wiecznych klinik Collegium Medicum UJ przy ul. Kopernika, w obiektach o dużym znaczeniu społecznym, kontynuowano prace remontowo-konserwatorskie. W tym rejonie prowadzono również prace w obiektach sakralnych:

– w związanym z Kliniką Dermatologii barokowym kościele św. Łazarza ukończono prace przy elewacjach wraz z konserwacją kamieniarki i kontynuowano konserwację wyposażenia wnętrza, a w barokowym zespole klasztornym Karmelitanek ukończono prace przy sklepieniu i ścianach kościoła, rozpoczęto również konserwację wnętrza.

Spośród budowli pełniących ważne funkcje społeczne należy zauważyć Pałac Krzysztofora przy Rynku 35 (siedziba Muzeum Historycznego m. Krakowa), gdzie z bardzo dobrym efektem wykonano konserwację i aranżację dziedzińca wraz z fontanną, kontynuowano konserwację elewacji siedziby Polskiej Akademii Umiejętności przy ul. św. Jana/św. Marka, renesansowego Pałacu Wielopolskich (wspólnie z Gminą Miasta Krakowa), prowadzono prace w budynkach Starego Teatru i Teatru Bagatela, dofinansowano remont konserwatorski Kamienicy „Pod Krukami” przy Rynku Gł. 25 prowadzony na szeroką skalę przez Międzynarodowe Centrum Kultury. Na ukończeniu jest kompleksowy remont Kamienicy Szołayskich Muzeum Narodowego z cennym dziewiętnastowiecznym wystrojem malarskim.

Pomocą objęto konserwatorski remont zabytkowego zespołu budynków Fundacji Rodziny Helclów.

Na Kazimierzu w obrębie dawnego Miasta Żydowskiego kontynuowano konserwację XVII-wiecznej Bożnicy Kupa z bogatym wystrojem z końca XIX wieku, zaawansowano prace przy konserwacji ceglanych elewacji i kamiennego detalu Starej Bożnicy, przeprowadzono konserwację muru cmentarnego Cmentarza Remuh oraz zabytkowych nagrobków na tzw. Nowym Cmentarzu przy ul. Miodowej. Po zakończeniu konserwacji (we współpracy z nowojorską fundacją) Synagogi Tempel prowadzono prace w jej otoczeniu, w Mykwie oraz Sali Spotkań.

W zespole kościoła św. Katarzyny i klasztoru Augustianów ukończono kompleksową konserwację krużganków klasztornych z zespołem średniowiecznych malowideł ściennych i kamieniarką, ukończono konserwację Kaplicy MB Pocieszenia, baszty obronnej, wykonano konserwację dzwonnicy.

W kościele Bożego Ciała kontynuowano prace przy konserwacji ceglanych elewacji kościoła z zabytkową kamieniarką.

W zespole klasztornym Ojców Paulinów na Skałce rozpoznano przyczyny zawilgocenia krypty zasłużonych i rozpoczęto prace odwilgoceniowe.

Duże znaczenie miała kontynuacja prac w niezwykle cennych zespołach na obrzeżach Krakowa. W zespole bielańskim obejmującym kościół i erem Kamedułów, wybitnego w skali europejskiej, dzieła architektury włoskiej wczesnego baroku, ukończono remont konserwatorski elewacji pld. wraz z wieżą oraz wy-

konano konserwację pomieszczeń biblioteki klasztornej z renowacją wieżby i pokrycia dachowego, z uwagi na zagrożenie cennego księgozbioru.

W opactwie benedyktyńskim w Tyńcu (datowanym na 1044 r.) ukończono prace konserwatorskie przy elewacjach, rozpoczęto konserwację barokowego wnętrza kościoła, do którego powróciła po pełnej konserwacji ambona o symbolicznym kształcie łodzi św. Piotra.

Na Woli Justowskiej kontynuowano prace w zespole pałacowo-parkowym Willa Decjusza.

W zespole średniowiecznych fortyfikacji miejskich, w Barbakanie użytkowanym przez Muzeum Historyczne m. Krakowa kontynuowano prace przy konserwacji ceglanych elewacji. W dawnej Twierdzy Kraków, wybitnym dziele inżynierii wojskowej z drugiej połowy XIX wieku, kontynuowano prace w fortach Kościuszko – Bastion V i Krzesławice oraz przy zabezpieczeniu kopców Kościuszki i Piłsudskiego.

Komisje przeglądu robót i odbiorów końcowych dają równocześnie możliwość wstępnego typowania prac do planu finansowo-rzeczowego następnego roku.

W 2000 r. finansowego wsparcia udzielono kilku prywatnym inwestorom, którzy podjęli wysiłek ratowania zabytkowej substancji, często w stanach awaryjnych.

Prezydium SKOZK dokonało w oparciu o opinie komisji problemowych umorzenia dotacji dla następujących obiektów: ul. Królowej Jadwigi 20 (40 000), ul. Karmelicka 35 (100 000), ul. Wyspiańskiego 11 (72 800).

III Działalność finansowa

W roku 2000 wpływy Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa wyniosły 40 327 764,12 zł. Uwzględniając saldo z 1999 r. w wys. 231 858,34; dochody Narodowego Funduszu wyniosły łącznie 40 559 622,46.

Najwyższą pozycją po stronie wpływów była dotacja przekazywana za pośrednictwem Kancelarii Prezydenta RP w wys. 39 000 000 zł. Inne wpływy, tj. wpłaty osób fizycznych, spłaty dotacji zwrotnych, skarbonki, odsetki od lokat terminowych wyniosły 1 330 819 zł.

W roku 2000 do Społecznego Komitetu wpłynęło 171 wniosków o dotacje na kwotę 93 133 356 zł. Wnioskowano o 149 dotacji bezzwrotnych na kwotę 88 487 844 zł oraz o 22 dofinansowania zwrotne na kwotę 4 645 512 zł. Ostatecznie do planu zakwalifikowano 111 zadań na kwotę 40 128 000 zł, w tym 8 dotacji zwrotnych w wys. 785 000 zł.

W ciągu całego roku prowadzono zbiórkę za pomocą skarbonek, z której uzyskano 5 733,65 zł. Kontynuowała wpłaty grupa osób fizycznych, których wysokość ma znaczenie raczej symboliczne, ale wytrwałość z jaką są prowadzone od początku rewaloryzacji krakowskich zespołów zabytkowych zasługuje na uznanie.

We współpracy z Wojewódzkim Ośrodkiem Kultury przeprowadzono aukcję

prac plastyków amatorów, z której dochód w wys. 3 125 zł zasilił konto Narodowego Funduszu.

W maju, jak co roku, przewodniczący Społecznego Komitetu prof. Tadeusz Chrzanowski wraz z Wojewodą Małopolskim dr. inż. Ryszardem Masłowskim wystąpili do szefa Kancelarii Prezydenta RP p. Ryszarda Kalisza o spowodowanie przyznania w roku 2001 dotacji celowej z budżetu centralnego na Narodowy Fundusz Rewaloryzacji Zabytków Krakowa kwoty 40 mln, otrzymywanej za pośrednictwem Kancelarii Prezydenta RP. W ślad za tym wystąpieniem władze Społecznego Komitetu wystąpiły do parlamentarzystów z Małopolski i parlamentarzystów – członków SKOZK spoza naszego województwa, z prośbą o poparcie tych starań podczas prac nad budżetem w komisjach sejmowych oraz w Parlamencie.

IV Działalność informacyjna i propagandowa

Odpowiedzialna za tę działalność Komisja Informacji i Inicjatyw Społecznych szczególnie uwagę zwracała na kontakty z mediami. Niezależnie od uczestniczenia przedstawicieli mediów w posiedzeniach plenarnych, Prezydium i kontaktów indywidualnych z władzami Komitetu, dziennikarze uczestniczyli w posiedzeniach Komisji Informacji oraz w organizowanych przez nią konferencjach prasowych.

W dniu 13 kwietnia członkowie Komisji wraz z towarzyszącymi dziennikarzami złożyli półgodzinną wizytę w gmachu Wydawnictwa Literackiego przy ul. Długiej 1, gdzie zapoznano się z dotychczasowymi dokonaniem rewaloryzacyjnymi w obiekcie oraz z potrzebami w tym zakresie.

Piękna sala posiedzeń, tzw. Sala Mehofferowska jest udostępniana zwiedzającym. Członkowie Komisji i dziennikarze zwiedzili Rydlówkę i Tetmajerówkę oraz Muzeum Wyspiańskiego przy ul. Kanoniczej 9.

Zasadniczym celem było sprawdzenie stopnia udostępniania odnawianych przy współudziale środków Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, obiektów zabytkowych związanych z osobą Wyspiańskiego.

Natomiast zorganizowana w ramach X Festiwalu Kultury Żydowskiej konferencja prasowa odbyła się w Klezmer-Hois (d. Mykwa) przy ul. Szerokiej 6. Konferencji przewodniczył doc. Andrzej Kurz przy współudziale prof. Tadeusza Chrzanowskiego i dr. Bogusława Krasnowolskiego.

Zarówno posiedzenie Komisji, jak i konferencja prasowa zaowocowały licznymi informacjami w prasie i w lokalnej telewizji.

W okresie sprawozdawczym zostały wydane dwa Biuletyny SKOZK. W składzie osobowym redakcji Biuletynu jest m.in. 5 członków Komisji Informacji, zaś przewodniczący Komisji jest równocześnie redaktorem naczelnym.

Nr 44/2000 Biuletynu zawiera sprawozdanie z wykonania planu w r. 1999 oraz plan rzeczowo-finansowy odnowy zabytków Krakowa na 2000 r., a także dokumenty Społecznego Komitetu (uchwały Społecznego Komitetu i uchwały Prezydium SKOZK). Numer ten zawiera również obszerny artykuł doc. Andrze-

ja Kurza o udziale SKOZK w przygotowaniach do obchodów r. 2000 w Krakowie.

Nr 45/2000 poświęcony jest wizycie Prezydenta RP p. Aleksandra Kwaśniewskiego w Krakowie w dniu 1 października 2000 r. Zawiera wystąpienia podczas tego spotkania (Prezydenta RP p. Aleksandra Kwaśniewskiego, prof. Tadeusza Chrzanowskiego, prof. Jana Ostrowskiego oraz prof. Jacka Purchli).

Opublikowaliśmy również artykuły panów: arch. Janusza Smólskiego, prof. Władysława Zalewskiego, dr. Pawła Pencakowskiego oraz kom. Antoniego Nawrota.

W sierpniu ukazało się wspólne wydawnictwo Międzynarodowego Centrum Kultury i SKOZK pt. „Dziedzictwo a rozwój – doświadczenie Krakowa”, będące plonem sympozjum z listopada 1999 r. Wydawnictwo zawiera obszerny referat Prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego oraz referaty wygłoszone podczas sympozjum autorstwa: Prezydenta Miasta Krakowa prof. Andrzeja Gołasia, prof. Tadeusza Chrzanowskiego, doc. Andrzeja Kurza, prof. Stanisława Juchnowicza, arch. Janusza Sepioła i prof. Jacka Purchli.

Wydano również kalendarz ścienny SKOZK. Tym razem wybrano foto. wnętrza Bazyliki Mariackiej (stan po rewaloryzacji) oraz odnowioną fasadę Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Jak zawsze znalazła się pełna informacja o koncie Narodowego Funduszu Rewaloryzacji Zabytków Krakowa, adresy Biura Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa i Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa wraz z telefonami. W przypadku SKOZK również e-mail i adres strony internetowej, która zawiera rys historyczny SKOZK, podstawowe dokumenty, a więc Ustawę o NFRZK, Regulamin SKOZK oraz Zasady finansowania prac w obiektach zabytkowych z NFRZK. Również znajdziemy tu skład osobowy Społecznego Komitetu oraz materiał fotograficzny, który prezentuje kilka obiektów przed i po rewaloryzacji. Materiał ten będzie na bieżąco aktualizowany.

Kontynuujemy również wydawanie raz na kwartał serwisu informacyjnego SKOZK, adresowanego do członków Prezydium, członków Komisji Rewizyjnej oraz dziennikarzy.

Dzięki pozyskaniu sponsorów od marca 2000 r. ukazuje się cykl audycji telewizyjnych pt. „Piękno ocalone” autorstwa red. Aleksandry Mączki. Celem tego cyklu jest ukazanie efektów prac konserwatorskich w najwspanialszych obiektach architektury Krakowa. Liczymy na dłuższą obecność tego cyklu oraz na jego emisję również na antenie ogólnopolskiej.

W r. 2000 podczas posiedzenia Prezydium SKOZK w dniu 16 grudnia br. uhonorowano 4 osoby medalem „Za Zasługi dla Odnowy Zabytków Krakowa”: red. Zbigniewa Świącha, prof. Jacka Wojciechowskiego, ks. dr. Józefa Nowobilskiego i Tadeusza Piekarza. Wprowadzenie takiej formy honorowania jest inicjatywą Komisji Informacji i będzie tradycją coroczną.

Uwagi końcowe

Podsumowując musimy stwierdzić, iż rok 2000 był udany zarówno pod względem spływu środków na konto NFRZK, jak i realizacji planu odnowy zabytków. Dotacja z budżetu centralnego w wys. 39 mln zł (o 1 mln zł wyższa niż w 1999 r.) zapewniła kontynuację wcześniej rozpoczętych zadań oraz podejmowanie nowych.

Najważniejszym naszym zadaniem jest pozyskiwanie nowych źródeł finansowania odnowy krakowskich zabytków. Jedną z dróg realizacji tego zadania jest nagłaśnianie dokonań i zamierzeń w procesie rewaloryzacji zabytków.

Kraków, 13 II 2001 r.

Wiceprzewodniczący SKOZK

dr Bogusław Krasnowolski